

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200128
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8819200128.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne U. O., nar. X.X.XXXX, Z. XXX, R.. B. K. I. proti žalovaným 1/ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36482251, 2/ LYKOTEX Slovakia s.r.o., Hlinné 271, okr. Vranov nad Topľou, IČO: 36482251 (len v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia), o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, spoludlžníka, o odvolaní žalovaného v 1/ rade proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10Csp/4/2019 - 56 zo dňa 13.02.2020, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec vracia súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému v 1/ rade uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) Spoludlžníka č. 1 č. 191013-76003 z 15.04.2014, k Zmluve o revolvingovom úvere č. 191013-76003 z 15.04.2014, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1/ rade, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne, s účinnosťou od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, II. zrušil uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 10Csp/4/2019-22 zo dňa 31.1.2019, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, s účinnosťou od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, III. vyslovil, že žalobkyňa voči žalovaným n e m á nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, platného a účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (15.04.2014), podľa § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 4, § 53 ods. 1, 4 a 5, § 54 ods. 1, § 533, § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a podľa článku 6 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia odôvodnil podľa ust. § 337 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) a výrok o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že bolo preukázané, že strany sporu dňa 15.4.2014 uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný v 1/ rade poskytol žalobkyňi revolvingový úver vo výške 6.336 eur, ktorú sa dlžník zaviazal splácať v 36-tich mesačných splátkach po 176,- Eur mesačne. Súčasťou úverovej zmluvy bol aj bod 3 - Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, kde je okrem iného uvedené, že zamestnávateľ žalobkyne bude v riadnom výplatnom termíne zrážať čiastku vo výške 176,- Eur mesačne a odvádzať ju na účet žalovaného v 1/ rade.

4. Túto revolvingovú zmluvu súd prvej inštancie považoval za formulárovú spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že listom zo dňa 29.10.2018 doručeným žalovanému v 2/ rade mu žalovaný v 1/ rade oznámil, že žalobkyňa je jeho spoludlžníkom a žiada ju o vykonávanie zrážok zo mzdy. Ďalej oznámil, že ku dňu doručenia listu dlhuje žalobkyňa sumu 4.048,- Eur a vzhľadom že sa dostal do omeškania bola mu vystavená vysoká zmluvná pokuta a z toho dôvodu je potrebné žalobkyňi zraziť celkovo sumu 10.035,82 Eur. Zároveň žalovaný

v 1/ rade oznámil žalovanému v 2/ rade, že ho písomne vyrozumie o dozrážaní celkovej dlžnej sumy. Rovnako mu oznámil číslo účtu, kam má zrážky poukazovať.

5. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že nebola uzatvorená samostatná Dohoda o zrážkach zo mzdy. Bolo výlučne v zmluve o revolvingovom úvere uvedené, že zároveň uzatvárajú svojimi podpismi v tejto zmluve dohodu o zrážkach zo mzdy, čo nespĺňa podmienky uvedené v zákone, nakoľko žalobkyňa nemala ani možnosť si prečítať a pochopiť, čo znamená klauzula uvedená v tejto časti revolvingovej zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný v 1/ rade úmyselne uviedol túto časť podmienky v zmluve o revolvingovom úvere, nakoľko tým prinútil žalobkyňu, aby uzatvorila na jednej strane zmluvu o revolvingu, a na strane druhej Dohodu o zrážkach zo mzdy.

6. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individuálny prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, rovnako prihliadnúc na skutočnosť, že podstatným znakom Dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžník s vykonávaním zrážok z jeho mzdy.

7. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel aj z toho dôvodu, že podľa súčasne platného zákona o spotrebiteľských úveroch z roku 2010 zabezpečenie spotrebiteľského úveru Dohodou o zrážkach zo mzdy nie je prípustné, rovnako tak, ako nie je prípustná zmenka. Pravdepodobne v dobe uzavretia revolvingovej zmluvy ešte toto ustanovenie neplatilo, ale je možné konštatovať, že i napriek tomu, že neplatilo, uzatváranie takýchto zmlúv, resp. Dohody o zrážkach zo mzdy bolo v rozpore so všeobecnými ustanoveniami o právach spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V rozpore so spotrebiteľským právom preto, že jednoznačne staval do nerovného postavenia dodávateľa finančnej služby - žalovaného v 1/ rade a spotrebiteľa - žalobkyňu.

8. Súd prvej inštancie podrobil súdnej kontrole aj zmluvu o revolvingovom úvere č. 191013-76003. K právnej argumentácii žalovaného v 1/ rade, že bol úver zobratý ako podnikateľský, súd prvej inštancie uviedol, že toto konštatovanie je len rýdzo zo špekulatívneho dôvodu žalovaného v 1/ rade, aby úver mohol reprodukovať ako podnikateľský podľa Obchodného zákonníka, a nie spotrebiteľský podľa Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, kde sú dané striktné pravidlá.

9. Pokiaľ ide o výšku poskytnutého úveru, bol reálne poskytnutý úver 2.200,- Eur tak, ako aj vo svojom tvrdení a predložených dôkazoch potvrdil žalovaný v 1/ rade - žiadosť o úver - čl. 42 - z 8.4.2014, v ten istý deň, kedy bola uzavretá úverová zmluva. Údaj o poskytovanom úvere v bode V., splatnosť úveru - 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 176 eur, nominálna hodnota úveru 6.336,- Eur. Pri preplatení úveru 2.220,- Eur na nominálnu hodnotu 6.336 Eur, na 3 roky, predstavuje ročná úroková miera výšku 62,66 %. Toto súd prvej inštancie vyhodnotil nielen ako občiansko-právnu úžeru, ale aj trestnoprávnu úžeru, resp. o trestnoprávnu rovinnu takéhoto konania žalovaného v 1/ rade. To je potvrdené už len tým, že vo výzve na zrážanie zo mzdy žalobkyne, ktorú dal zamestnancovi žalobkyne (zrejme zamestnávateľovi - poznámka odvolacieho súdu), a to žalovanému v 2/ rade - spoločnosti Lykotex, žiada zrážanie z jej mzdy do výšky cez 10.000,- Eur, čo možno jednoznačne hodnotiť ako trestný čin v snahe bezdôvodne sa vo výraznej miere obohatiť na úkor žalobkyne a jej manžela. Preto súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel v zmysle petitu žaloby uložil žalovanému v 1/ rade definitívnu povinnosť držať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň s týmto rozhodnutím vo veci samej zrušil aj nariadené neodkladné opatrenie, ktoré bolo vo veci vydané.

10. Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že je možné konštatovať, že žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, ale trovy konania si neuplatnila, ani jej žiadne preukázateľné nevznikli. Preto jej ich súd prvej inštancie nepriznal.

11. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný, a to v celom rozsahu. Ako prvý odvolací dôvod namietal, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nezaoberal ani nevyporiadal s argumentmi žalovaného, a ním označenými a predloženými dôkazmi. Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe ako prostriedku procesnej obrany uviedol a predložil dôkazy, ktoré sa týkajú zmluvného vzťahu v súvislosti s ktorým došlo k uzavretiu aj Dohody o zrážkach zo mzdy č. 19013-76003. Konkrétne zmluva o úvere a žiadosť o úvere, a navrhol ako dôkaz vykonať aj oboznámenie sa s rozsudkom a súdnym spisom

Okresného súdu Bratislava V. pod sp.zn. 1CbZm/1114/2015. V tejto súvislosti poukázal na znenie ust. § 149, § 150 ods. 1 a § 187 ods. 1, 2 CSP. Z napádaného rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie sa zmluvou o úvere a žiadosťou o úver ani nezaoberal, ani nevykonal dokazovanie obsahom rozsudku Okresného súdu Bratislava V., ktorý posudzoval aj otázku právnej povahy zmluvného vzťahu v rámci ktorého vznikol tam žalovanému nárok. Preto žalovaný tvrdí, že konštatovanie o spotrebiteľskom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nemá oporu v žiadnom dôkaze. Z rozsudku sa ani nedá zistiť ako k uvedenému záveru súd prvej inštancie vlastne po skutkovej i právnej stránke dospel, pretože medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá žiadna zmluva, podľa ktorej by žalobca spĺňal právnu definíciu spotrebiteľa. Súdna prax dospela k záveru o tom, že osoba poskytujúca zabezpečenie za splatenie úveru, nemá postavenie spotrebiteľa. V tomto prípade to platí o to viac, že zabezpečenie poskytované žalobcom sa týka úveru, ktorý sám nemá povahu spotrebiteľského úveru. Posúdenie otázky právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je zo strany súdu prvej inštancie minimálne predčasné a v podstatnom rozsahu nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie sa žiadnym argumentom žalovaného ohľadom uvedeného vzťahu nezaoberal. Nevykonal ani navrhované dokazovanie. Ďalej žalovaný uviedol, že išlo o dokazovanie v otázke, v ktorej je podstatné a) posúdenie námietky miestnej príslušnosti, ktorou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, b) v súvislosti s námietkou miestnej príslušnosti, s ktorou je spojená otázka zachovania práva na zákonného sudcu, c) pre rozhodovanie vo veci samej, teda pre posúdenie relevantných skutočností a pre právne posúdenie. Zároveň poukázal žalovaný na znenie ust. § 220 ods. 2 CSP, a na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 328/5, III.ÚS 116/06, III.ÚS 107/07, III.ÚS 311/07, III.ÚS 328/05, III.ÚS 116/06, IV.ÚS 57/2014, a ďalšie z ktorých citoval. Tým, že sa súd prvej inštancie tvrdeniami žalovaného nezaoberal, a teda žiadnym spôsobom sa s nimi nevyporiadal, porušil právo žalovaného na spravodlivé konanie. Celé skutkové závery a právne posúdenie súdu prvej inštancie je zaťažené vadami, ktoré sú dôsledkom porušenia procesných práv žalovaného, a preto tieto závery súdu rovnako ako celý rozsudok sú nesprávne a nezákonné. Právne odôvodnil svoje odvolanie žalovaný podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/ a h/ CSP. Žalovaný navrhol rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie na riadne posúdenie všetkých skutočností. Zároveň si uplatnil trovy prvoinštančného i odvolacieho konania.

12. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario, a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejednal v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanou nepreskúmateľnosťou, nesprávnym skutkovým zistením, a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku, alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje jednak na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05, ale i na rozhodnutie II.ÚS 168/2019 zo dňa 21.11.2019 uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod číslom 29/2019. Z uvedeného uznesenia vyplýva, že ak všeobecný súd nevykoná dôkaz navrhovaný stranou konania, hoci tento má preukazovať takú, medzi stranami konania spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, či dokonca rozhodujúca, znemožníť tým strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Znamená to vo svojich dôsledkoch aj porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

15. V danom prípade súd prvej inštancie zistil, že dňa 15.04.2014 strany sporu uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný v 1/ rade poskytol žalobkyni revolvingový úver vo výške

6.336 Eur. V zmysle zmluvy, sa dlžník zaviazal, že predmetnú sumu vráti v 36-tich mesačných splátkach po 176 Eur mesačne. Súčasťou úverovej zmluvy bol aj bod 3 - Dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, kde je okrem iného uvedené, že zamestnávateľ žalobkyne bude v riadnom výplatnom termíne zrážať čiastku vo výške 176 Eur mesačne a odvádzať ju na účet žalovaného v 1/ rade. Bez samotného podpisu, ktorým klient vyjadří súhlas s touto dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, je dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov neplatná.

16. Zároveň mal súd prvej inštancie za preukázané listom zo dňa 29.10.2018 doručeným žalovanému v 2/ rade, mu žalovaný v 1/ rade oznámil, že žalobkyňa je jeho spoludlžníkom a žiada ju o vykonávanie zrážok zo mzdy. Ďalej oznámil, že ku dňu doručenia listu dlhuje žalobkyňa sumu 4.048,- Eur a vzhľadom že sa dostal do omeškania bola mu vystavená vysoká zmluvná pokuta a z toho dôvodu je potrebné žalobkyňi zraziť celkovo sumu 10.035,82 Eur. Zároveň žalovaný v 1/ rade oznámil žalovanému v 2/ rade, že ho písomne vyzo rozumie o dozrážaní celkovej dlžnej sumy. Rovnako mu oznámil číslo účtu, kam má zrážky poukazovať.

17. Súd prvej inštancie v bode 25 a 26 odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že revolvingová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je formulárová spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy ako súčasťou formulárovej úverovej zmluvy je spotrebiteľ nútený kedykoľvek počas platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa bez súdnej kontroly, ktorá vyplýva zo zmluvného vzťahu, ktorý obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

18. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že žalobe vyhovel aj z toho dôvodu, že podľa súčasne platného zákona o spotrebiteľských úveroch z roku 2010 zabezpečenie spotrebiteľského úveru Dohodou o zrážkach zo mzdy nie je prípustné, rovnako tak, ako nie je prípustná zmenka.

19. S otázkou právnej argumentácie žalovaného v 1/ rade, že bol úver zobratý ako podnikateľský úver, sa súd prvej inštancie vypořiadal tak, že úver bol zobratý ako podnikateľský úver len rýdzo zo špekulatívneho dôvodu žalovaného v 1/ rade, aby tento úver mohol reprodukovať ako podnikateľský úver podľa Obchodného zákonníka, a nie spotrebiteľský úver podľa Občianskeho zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch, kde sú dané striktné pravidlá. Pokiaľ ide o výšku poskytnutého úveru, bol reálne poskytnutý úver 2.200,- Eur tak, ako to vo svojom tvrdení a v predložených dôkazoch potvrdil žalovaný v 1/ rade. Údaj o poskytnutom úvere v bode V., splatnosť úveru - 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 176,- Eur, nominálna hodnota úveru 6.336,- Eur. Ročnú úrokovú mieru vypočítal súd prvej inštancie na 62,66%. Konštatoval, že možno hovoriť o trestnoprávnej úžere, respektíve o trestnoprávnej rovine takéhoto konania žalovaného v 1/ rade.

20. Žalovaný, tak ako to uvádza aj súd prvej inštancie v bode 4 odôvodnenia rozsudku zaslal súdu dňa 03.02.2020 písomné vyjadrenie k žalobe, kde namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Vranov nad Topľou na konanie vo veci samej. Namietal, že medzi stranami nebola uzatvorená žiadna spotrebiteľská zmluva, ako to prezentuje žalobkyňa. Žiadal, aby bol spor postúpený Okresnému súdu Bratislava 1, ako súdu vecne a miestne oprávnenému konať vo veci samej. S touto námietkou žalovaného v 1/ rade, ktorú uplatnil pri svojom prvom úkone sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevyřiadil. Zároveň žalovaný v 1/ rade poukázal na konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava V. pod sp.zn. 1CbZm/1114/2015, pričom mal byť vydaný rozsudok, ktorým mala byť žalobkyňi a dlžníkovi uložená povinnosť plniť peňažné plnenie v prospech žalovaného v 1/ rade. Tento poprel tvrdenie žalobkyne o tom, že uzavrel akýkoľvek spotrebiteľský vzťah, že má postavenie spotrebiteľa a teda že ním uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná podmienka. Žalobkyňa mala pristúpiť ako spoludlžník k záväzku hlavného dlžníka zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 191013-76003, ktorú ako dlžník uzavrel X. O. a žalovaný v 1/ rade ako veriteľ. Z tejto zmluvy vyplýva, že úver bol čerpaný na podnikateľský účel. Vyjadrenie žalovaného k žalobe sa nachádza na čl. 33 a nasledujúcich spisu, pričom z podania na čl. 34 vyplýva, že žalovaný navrhuje ako dôkaz pripojiť súdny spis Okresného súdu Bratislava V. pod sp.zn. 1CbZm/1114/2015. Zároveň ako dôkaz navrhol zmluvu o úvere a žiadosť o úvere.

21. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolacie námietky žalovaného sú dôvodné. Súd prvej inštancie sa nezaoberal námietkou miestnej príslušnosti vznesenej žalovaným pri jeho prvom úkone, teda pri vyjadrení k žalobe. Skutočne sa jedná o otázku zachovania práva na zákonného sudcu. Zároveň súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie navrhované žalovaným, a zároveň ani neuviedol prečo sa

tvrdeniami žalovaného nezaoberal a prečo nepripojil spis, ktorý žalovaný navrhol pripojiť, prípadne prečo nevykonal ďalšie dôkazy.

22. Preto možno prisvedčiť žalovanému, že súd prvej inštancie sa riadne tvrdeniami žalovaného a navrhnutými dôkazmi nevyporiadal, a preto porušil právo žalovaného na spravodlivé konanie. Skutočne skutkové závery a právne posúdenie súdu prvej inštancie je zaťažené vadami, ktoré sú dôsledkom porušenia procesných práv žalovaného.

23. Súd prvej inštancie nevykonal dôkazy navrhované žalovaným, hoci tieto mali preukazovať takú medzi stranami konania spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, možno dokonca rozhodujúca. Zároveň súd prvej inštancie ani neodôvodnil prečo navrhované dôkazy nevykonal.

24. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP.

25. Úlohou súdu prvej inštancie bude zaoberať sa dôkazmi, ktoré navrhoval žalovaný, teda buď tieto dôkazy vykonať, a tak sa vypořadať jednak s námietkou miestnej príslušnosti Okresného súdu Vranov nad Topľou, s otázkou či sa skutočne jedná o spotrebiteľskú vec, a či je nárok dôvodný. Prípadne súd prvej inštancie riadne vysvetlí prečo navrhované dôkazy nie je potrebné vykonať. Odvolaciemu súdu sa však javí, že navrhované dokazovanie je účelné. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám uvedeným v ust. § 220 CSP.

26. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách tohto odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).